

N:o 125.

At herr **K. F. G. Almqvist**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående arfvodet för kontroll vid denaturering af bränvin.

Genom kongl. förordningen den 1 juni 1894 stadgas, att afgiften för denaturering af bränvin skall utgå med två (2) öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka, samt genom förordningen den 30 november samma år, att kontrollanten åtnjuter af staten såsom arfvode samt ersättning för rese- och expeditionskostnader dels 300 kronor per år, dels ock ett öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka, som af honom denaturerats.

Enligt förut gällande bestämmelser åtnjöt kontrollanten 2,5 öre för hvarje liter bränvin, som denaturerats, dock att för kalenderår arfvodet till en och samma kontrollant ej fick för något denatureringsställe utgå med högre belopp än 1,200 kronor.

Sålunda har genom nu gällande föreskrift kontrollantens arfvode visserligen nedsatts från förut utgående 2,5 öre till 1 öre för hvarje liter bränvin, lom denatureras, men deremot saknas i nuvarande förordning den förut gällande bestämmelsen om en maximiersättning per år till en och samma kontrollant.

Skäl synes emellertid förefinnas antingen att nedsätta det till kontrollanten nu utgående arfvodet, eller ock att återinföra den förra bestämmelsen om ett visst maximibelopp, utöfver hvilket arfvodet icke finge öfverskridas.

Af tillgängliga uppgifter inhemtas nemligen, att vid statens krutbruk i Åker under förlidet år erlagts för denaturering vid elfva särskilda förrättningar af tillhopa 210,571,1 liter bränvin en afgift af 4,211 kronor 42 öre, deraf halfva beloppet eller 2,105,71 kronor i arfvode tillfallit förrättnings-

mannen. Denna har således för endast elfva förrättningsdagar bekommit, förutom ett årsarfvode af 300 kronor den betydande ersättningen af 2,105 kronor 71 öre.

Statsverket, som i detta fall har att utbetala arfvodet, måste således vidkännas en kostnad, som icke kan anses stå i rimligt förhållande till det därför nedlagda arbetet; och fall torde förekomma, då jemväl enskilde drabbas af en afgift för denaturering, som icke kan anses skälig.

Uppenbart torde därför vara att nu gällande författning, angående ersättning till kontrollanten, bör erhålla en förändrad lydelse i sådan riktning, att den till kontrollanten utgående ersättningen antingen nedsättes eller åtminstone begränsas till ett visst maximibelopp.

På grund af det sålunda anförda, får jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t förordna om sådan förändrad bestämmelse i 14 § af kongl. förordningen den 30 november 1894 angående denaturering af bränvin, att det nu bestämda arfvodet till kontrollanten måtte nedsättas eller begränsas till visst maximibelopp per år.

Stockholm den 28 januari 1898.

Knut Almqvist.
